

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
1. květen Léta Páně 2016

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 5

KVĚTEN

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ *farnosti za rok 2015*

Jménem ekonomické rady předkládám zprávu o hospodaření farnosti za uplynulé účetní období roku 2015. Celkové příjmy včetně provozních dotací na opravy činily 2 664 941 Kč, celkové výdaje pak 2 757 350 Kč. Výsledkem je účetní ztráta ve výši 92 409 Kč.

Nejvýznamnější položkou příjmů jsou dary, které tvoří 51 %, kostelní sbírky 16 %, provozní dotace 28 %. Z výdajů jsou nejvýznamnější náklady na opravy a udržování, které tvoří 52 % všech výdajů, jedná se o opravy budov kostela sv. Václava a fary, o opravu vitráží v kostele sv. Mikuláše a opravu části střechy kostela sv. Václava. Náklady na energie činí 8 %, na služby 8 %, mzdové náklady 12 %, materiál 6 % a od-

vody Arcibiskupství pražskému (účelové sbírky, svépomocný fond a pastorační fond) činí 9 % nákladů. Podrobnosti jsou uvedeny v tabulce.

Dary a kostelní sbírky činí celkem 1 785 443 Kč, to je 67 % všech příjmů. Jsou to prostředky od nás, farníků, a dalších dárců. Bez vaší obětavosti a štědrosti by nebylo možné naše kostely opravovat a konat všechny akce, které se v naší živé farnosti uskutečňují. Mnoho dárců přispívá pravidelným převodem na účet farnosti, další pak jednorázovými dary. Dárci obdrží potvrzení o přijetí daru, které slouží pro snížení základu daně z příjmů. Za všechny dary srdečně děkujeme.

Za ekonomickou radu
Jiřina Haaszová

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ V ROCE 2015*Římskokatolické farnosti u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice***Příjmy (výnosy):** **2 664 941 Kč**

Nájmy	pronájem	27 400 Kč
Kostelní sbírky		418 466 Kč
z toho	na střechu	45 255 Kč

Účelové sbírky AP		79 847 Kč
--------------------------	--	------------------

z toho	Haléř sv. Petra	9 007 Kč
	na charitní činnost	9 122 Kč
	na Svatou zemi	2 515 Kč
	na arcidiecézi	8 175 Kč
	na bohoslovce	8 383 Kč
	na církevní školství	7 004 Kč
	na misie	12 024 Kč
	na arcidiecézní charitu	9 835 Kč
	na bohoslovce	11 197 Kč
	na Eucharistický kongres	2 585 Kč

Dary		1 366 977 Kč
-------------	--	---------------------

z toho	na provoz farnosti	597 687 Kč
	na dohody o provedení práce (DPP)	190 000 Kč
	na střechu	503 640 Kč
	na topení sv. Václav	12 000 Kč
	na neslyšící	63 650 Kč

Příspěvek na tiskoviny		14 110 Kč
-------------------------------	--	------------------

Provozní dotace		750 000 Kč
------------------------	--	-------------------

Úroky		1 700 Kč
--------------	--	-----------------

Ostatní (příspěvek na pobyt, dobrovolné vstupné)		6 441 Kč
---	--	-----------------

Fond na opravu varhan u sv. Václava 1. 1. 2015		1 155 737 Kč
---	--	---------------------

příjmy – dary a úroky		18 931 Kč
------------------------------	--	------------------

výdaje		- Kč
---------------	--	-------------

31. 12. 2015		1 174 668 Kč
---------------------	--	---------------------

Výdaje (náklady):**2 757 350 Kč**

Kancelářské potřeby		25 816 Kč
Tiskoviny (Katolický týdeník, Arcidiecézní zpravodaj)		27 821 Kč
Bohoslužebné potřeby		26 612 Kč
Drobný majetek		25 301 Kč
Katecheze		18 078 Kč
Ostatní materiál + knihy		34 494 Kč
Elektřina		90 022 Kč
Vodné a stočné		55 957 Kč
Plyn		131 957 Kč
Opravy a udržování		1 425 364 Kč
z toho	budovy - sv. Václav	21 933 Kč
	budovy - sv. Mikuláš	229 515 Kč
	budovy - fara	5 198 Kč
	movité věci	23 569 Kč
Občerstvení – akce farnosti		21 933 Kč
Ostatní služby		74 005 Kč
Poštovné		4 388 Kč
Telefon, internet		47 691 Kč
Honorář – kulturní akce		2 200 Kč
Svoz odpadu		2 677 Kč
Mzdové náklady (DPP)		337 060 Kč
Daň z nemovitosti		165 Kč
Bankovní poplatky		6 166 Kč
Pojistné		29 356 Kč
Ostatní (poplatky, kurzové rozdíly)		248 Kč
Dary		238 366 Kč
z toho	poskytnuté dary AP (účelové sbírky)	57 988 Kč
	příspěvek do svépomocného fondu AP	79 961 Kč
	příspěvek do mzd. a pastor. fondu AP	100 417 Kč
Neslyšící		104 047 Kč
Majetek (server, notebook, stůl do kostela)		27 626 Kč

Finanční sbírka pro děti Františka, Aničku, Toníka a Filipa Dosoudilovy

Milí farníci, před Vánoce jsem vás informovala o tom, že zemřela moje kamarádka Máňa, maminka čtyř dětí, a vzápětí i její manžel. Nyní se, díky přátelům této rodiny (zvláště farnost Habrovka), organizuje veřejná finanční sbírka, která potrvá 3 měsíce, od března do května 2016. Po domluvě a se souhlasem sourozenců Marušky byl osloven Nadační fond pomoci www.nfpomoci.cz s prosbou o pomoc a organizaci veřejné sbírky se všemi aspekty, které tato sbírka umožňuje (daňovými, právními atd.). Nadační fond pomoci pomáhá jednotlivcům ve složitých životních situacích a zřizovatelem tohoto fondu je Karel Janeček, některým z vás více známý svým Fondem proti korupci. Myšlenkou pomoci je finanční sbírka, která by ulehčila všem čtyřem dětem Dosoudilů životní situaci z hlediska budoucího studia nebo různých zájmových aktivit. To, co je u této sbírky důležité, je fakt, že námi vybraná částka bude Nadačním fondem pomoci **násobena koeficientem tzv. „Zlatého řezu“ 1,618**, tedy každých 1000 Kč bude navýšeno o částku 618 Kč. Obracím se tedy na vás všechny, kteří byste se chtěli této finanční pomoci zúčastnit, případně znáte ve svém okolí někoho, kdo by se rád do této sbírky zapojil. Důležité pro úspěšnost celé sbírky je co možná největší rozšíření informace do širokého povědomí. Na stránkách www.nfpomoci.cz vyhledáte tuto konkrétní sbírku a dozvíte se, jak a kam přispět. Děkuji.

Farní charita

(1 Kor 13,3)

Děkujeme 35 dárčům, kteří splnili přání obyvatel především Prahy 10, kteří dárky obvykle nedostávají. Od „víkendu milosrdenství“ do neděle Panny Marie, Prostřednice všech milostí, 8. května, probíhá sbírka těchto dáreků v kostele sv. Václava, do připraveného koše. Ke konci doby velikonoční - v pátek 13. května od 15.00 hodin opět v kostele sv. Mikuláše proběhne předání, všichni jsme srdečně zváni. Některým z obdarovaných jde hlavně o toto setkání v kostele, s P. Stanisławem, který svou srdečností krásně umí obohatit, i s námi z farnosti.

Za fachu Hanka

fachavrsovice@email.cz

721 444 323

č. účtu: 3400038319/0800

Vzpomínky na Jarku

Babička byla dítě pražské, narodila se v Praze a vyrůstala v Nuslích na Jezerce. Po maturitě na michelském gymnáziu Ohradní pokračovala ve studiu na Matematicko-fyzikální fakultě Karlovy univerzity. Tam se také seznámila s dědečkem. Byla to veliká studentská láska na život a na smrt, takže po třetím ročníku je monsignor Tylínek v kostele svatého Václava v Nuslích sezdal. Po roce se jim narodil syn Ivan, a pak postupně, s odstupem vždy zhruba tři let, další tři děti, naši rodiče. Babička se věnovala dětem až do doby, než nejmladší, Lucka, šla do mateřské školky.

Pak teprve babička, středoškolská profesorka matematiky a fyziky, začala opět učit. Učila na gymnáziu v Ohradní,

na Jezerce a v Přípotoční. Těsně před listopadovou revolucí odešla do důchodu, ale učila i jako důchodkyně.

Babička byla hluboce věřící katolička s velikými znalostmi filosofie i teologie a se silnou vazbou na církev a na farnost. Mimořádně, pater Jiří Hájek byl její spolužák. Ve farnosti měla babička mnoho přátel, ti měli také děti, které potřebovaly často pomoc v matematice a fyzice. Kromě toho se babička věnovala v rámci farnosti organizaci katecheze pro děti i pro mládež. Po řadu let měla na starosti náboženskou výuku dětí ve farnosti a jejich přípravu k přijímání svátostí.

Babička pomáhala, kde bylo třeba a jak jí síly stačily. Ať už to bylo v rodině, ve farnosti a vůbec všude, kde cítila, že je to potřeba. Kdokoli se na ni o pomoc obrátil, nikdy neodmítla. Naopak, neustále si dělala starost o druhé a příležitosti, kde mohla pomáhat a radost přinášet, sama vyhledávala. Nedokázala vidět v druhém člověku něco špatného a možná měla někdy až zidealizovaný pohled na své okolí i na celý svět, ale právě to bylo dané její dobrou povahou a milujícím srdcem.

Vzpomínka jedné studentky, Jany Žárské - vedoucí tábora YMCA:

Ahoj Míšo,

to je mi opravdu převelice líto a moc Ti děkuji, že sis na mě s oznámením vzpomněl.

To je Ti zvláštní, já jsem šla v sobotu 19. 3. docela brzo ráno na procházku se psem do polí k Labi a zrovna mi Tvá babička přišla na mysl, že na ni tak ráda vzpomínám, skoro snad nejvíc ze všech učitelů z Gymnázia Ohradní... Ač

jsem vůbec netušila, že už od 18. 3. tu s námi fyzicky není! Učila nás v druháku jenom rok matematiku, ale s ní mě ta matika konečně začala bavit, ze skoro čtyřky v prváku, kdy jsme měli jiného učitele, jsem to u ní známkově vytáhla mezi jedna a dva - to bylo u mě, humanitního typu, neuvěřitelný! Taky byla prostě ohromná při listopadové revoluci, kterou jsme zrovna mohutně prožívali, jak nás studenty podporovala ve stávce školy. Některým, kteří netušili, jak se to má s režimem, trpělivě vysvětlovala informace o disentu a demokracii... Přinesla nám a nadiktovala Otčenáš, abychom věděli, co se to Václav Malý na demonstracích na Letné s těmi davy vlastně modlí... Byla báječně lidská a laskavá.

Od Tadeáše

Babička neměla sklony k mentor-skému kárání toho, čemu nerozuměla, projevovala naopak vždycky neuvěřitelnou snahu o pochopení i těch nejvzdálenějších postojů u druhých. Neměli jsme šanci jí vzdorovat jako nucené autoritě, protože pro nás byla vždycky spíš partačkou. Učila nás milovat lidi a svět, a to není málo. Učila nás taky němčinu, matiku nebo fyziku s něžným pochopením pro technickou neschopnost některých z nás. Nutno taky říct, že babička nebyla žádný suchopárek. Měla smysl pro zvláštní, spiklenecký humor, který veesele kontrastoval s jejím slušným vystupováním a pozicí uznávané učitelky. Neberte to jako projev neúcty, ale jsem si jistý, že babička by i o událostech svých posledních hodin na tomhle světě dokázala vymyslet nějaký vypečený fór. Zatímco nám je teď

smutno, babička hraje někde nad námi scrabble a nebojí se při tom použít ani netradiční slovní kombinace, jejichž použití před tetou Růženkou vášnivě obhazuje.

Kubík:

Nikdy nezapomenu na to, s jakou neutuchající láskou k nám vnoučatům babička přistupovala. Každého z nás dokázala potěšit svou dobrou náladou, vždy s ní byla legrace. Nepamatuji si, že by na nás kdy zvýšila hlas. Ochotně nám pomáhala s věcmi do školy. Byla trpělivá, dokázala povzbudit a obdivovat naše studijní výsledky. Pokaždé pro nás měla něco dobrého na zub - byla výborná kuchařka.

Budu vždy vzpomínat na letní prázdninové dny strávené na chatě v Poříčí a na krásné, společně prožité chvíle při hraní nejrůznějších her. Chata bez babičky už nikdy nebude stejná.

Od Verunky

I když babička měla v životě dost trápení (také proto, že hodně soucítila s ostatními), nebyla typem člověka, který ho dává najevo. I když ho silně prožívala, nepřenášela ho na ostatní lidi. Navždy si ji budu pamatovat jako veselou babičku, která se ráda smála a dokázala se bavit o úplně obyčejných věcech.

Od Lukáše

Z babičky jsem vždy cítil velký zájem o druhé lidi. Když jsem byl u nich na návštěvě, vždy se mě ptala, jak se mi daří, jak mě baví práce atd. Z jejich otázek jsem cítil opravdový zájem. Současně mě nikdy nikam netlačila, jak to někdy mezi příbuznými (byť v dobré víře) bývá. Moc rád vzpomínám a budu vzpomínat na tyto klidné chvíle plné otevřenosti a vzájemného porozumění.

Od Janka

Babička nám všem vnoučatům věnovala opravdu hrozně moc času. Ani nevím, jak to mohla stihnout, když je nás tolik. Vždycky, když jsme potřebovali pomoci s učením nebo s čímkoli jiným, hned byla ochotná.

Hrozně krásně se s ní povídalo. Sedli jsme si v kuchyni, babička mi namazala chleba s něčím dobrým nebo vyndala z trouby koláček a nalila čaj. A pak jsme si dlouho povídali o všem možném. Tyhle chvíle jsem měl moc rád.

Babička za dědou a to, jak se měli a mají rádi, je myslím pro nás všechny velikým vzorem. Při konfliktech s dětmi se někdy zastavím a přemyslím, co by na mém místě dělali babička nebo děda. Vždycky mě to přivede na nějaké mírnější řešení.

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Svatí Filip a Jakub, apoštolové Páně

svátek 3. 5.

Ježíš si vyvolil 12 učedníků, mezi nimi i Jakuba Alfeova a Filipa. Co ale o těchto učednících vlastně víme?

Filip, který měl jako jediný z apoštolů řecké jméno (v překladu znamená „milovník koní“), se narodil v 1. století v Palestině. Byl jako většina učedníků rybářem a přítelem apoštola Ondřeje. V evangeliu sv. Jana je o něm zmínka při nasycení 5 000 mužů, kdy se ptá Ježíše: „Kde nakoupíme tolik chleba, aby se všichni najedli?“ V tomtéž evangeliu ve 14. kapitole je opět zmiňován, když říká: „Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí.“ O dalších apoštolových osudech nemáme spolehlivé zprávy. Podle starých podání kázal po Zmrtvýchvstání Páně evangelium, nejprve ve své vlasti, poté odešel do Frygie v Malé Asii, kde obrátil a pokřtil mnoho pohanů. Posléze byl pohany zajat, bičován, pověšen na kříž a ukamenován. Mělo se tak stát kolem r. 81 v Hieropoli.

O svatém Jakubovi Mladším víme ještě méně. Mezi učedníky byli Jakubové dva a jejich osoby často splývají. Tento Jakub byl synem Kleofášovým (někdy se mu říká také Alfeus) a Marie Kleofášovy. Byl společně se svým bratrem Judou Tadeášem blízkým příbuzným Ježíšovým. (Kleofáš byl údajně bratrem Panny Marie.) Byl velice zbožný a mezi židy vážený muž, měl přídomek

Spravedlivý. Po Zmrtvýchvstání zůstal Jakub jako jediný v Jeruzalémě, kde kázal Boží slovo. Byl zajat velekněžími a nucen, aby zapřel Krista, což Jakub odmítl. Nato byl rozzuřeným davem svržen z věže chrámu a ubit kyjem nebo valchovací tyčí.

Hrob obou apoštolů je dodnes uctíván v Římě.

Apoštol Filip bývá zobrazován buď jako mladík, nebo jako starší muž, s křížem, případně s berlou zakončenou křížem. Někdy mívá u sebe též kámen nebo meč. Jakub Mladší jako bezvousý, nebo naopak s vousem. Na sobě má obvykle dlouhou tuniku, někdy plášť. Jeho atributem je kniha nebo svitek, dále kyj nebo valchovací tyč.

Svátek svatých apoštolů byl v lidové tradici význačný. O filipojakubské noci se otvíraly poklady, ale také různí duchové a čarodějnice prováděli své nekalé rejdy, tudíž bylo záhodno míti se na pozoru.

Jedna pověra nakonec. O půlnoci před sv. Filipem a Jakubem může ten, kdo má květ z kapradi, nabrat sobě vody odkudkoli a v libovolném množství, a tato se mu promění v nejlepší víno. Otázkou je, kde hledat tento květ, a další problém je, že jej může utrhnout pouze čistá panna. Navíc není zaručeno, že to bude fungovat. *Alena Králová*

PROSTOR *pro sdílení*

Velikonoce ve farnosti sv. Petra Apoštola, Pedro Carbo, Ekvádor

Poslední neděli před Květnou nedělí se ve farnosti kromě obvyklých dvoustránek s texty písmo rozdával i program na Velikonoce. Od babičky, které se říká Ňaña, s kterou chodíme do kostela každý čtvrtek večer a neděli ráno a je ve farnosti hlavní farnicí, jsem si nechala zakroužkovat, čeho se účastníme my. Ať to mám černé na bílém, protože s organizací čehokoliv je to tu složitější a pak jsou zas schopní říct „vamos“ a jde se prostě ihned. Tak ať jsem připravená :-)

Dokonce říkala, že na Květnou neděli půjdeme už v 8.30, protože mše začíná dál od kostela a jde se průvodem. Zvyklá na průvody na českých mších v kombinaci s tím, že tady drtví většina lidí nerada chodí a na vzdálenost delší jak 200 m si platí mototaxi, jsem čekala průvod tak těch 200 m. A moc jsem se těšila na mávání palmovými listy, to bude úplně jak naživo :-)

Od první mše tady v lednu jsem tušila, že Velikonoce tu budou v ohromném stylu, a bylo to tak :-)

Květná neděle

Vyšly jsme v 8.30, šly před kostel, a tam se prodávaly rostlinky s hlínou v černých plastových pytlíčkách, vše upatlané od hlíny. A že to si každý musí za půl dolaru koupit. Každopádně mávání palmou se nekonalo:-(Navíc jsem chtěla fotit a teď jsem v jedné ruce vláčela ten zabláčený květináč. V kombinaci s foťákem a bílou sukní ideální

kombinace. Ten den tu navíc rovníkové sluníčko začalo vyloženě pálit a dosahovat neuvěřitelných teplot. Zatímco jsme tedy takto od kostela šli spolu s ostatními na místo začátku průvodu, vyptávala jsem se, proč nemají palmy a proč máme ty květináče. A že prý to zakázala vláda, protože jak jsou v Ekvádoru všichni věřící a takřka všichni se účastní významnějších slavností, cestou na Květnou neděli prý všichni Ekvádorci oškubali všechny palmy kolem kostelů a měst po celé zemi, a vypadalo to tu ještě hůř než normálně. Tak to vláda zakázala. A místo toho prodává radnice tyto stromky, které si pak doma každý někde zasadí. Ale co to je za stromky, nikdo nevěděl.

Ušli jsme určitě přes 1 km. (Když jsem to řešila s panem farářem, že mě to překvapilo, jakou vzdálenost lidi ušli, říkal, že to je právě ta velká oběť. Oni tu vážně nechodí vůbec.)

A to už jsme na konci jedné z bočních ulic viděli velký dav a uprostřed davu byl osel. Živý osel, já nadšená, říkám, že to je neuvěřitelný, že mají fakt živého osla, což u spoluputujících vyvolalo naprosté nepochopení toho, co řeším a co jsem čekala, když je to Květná neděle, a že se tvářím tak, jako bychom my v ČR s oslem vůbec nechodili :-)

Tak jsem jim říkala, že opravdu ne, a to už je zmatlo úplně :-)

Tak aspoň nebylo divný, že budu fotit. Snažila jsem se to nepřehánět, ale v tu chvíli mě napadlo, že krom fotek nato-

čím i nějaká videa a sepíšu vám článek, abych vám přiblížila Velikonoce tady :-)

Kromě osla měli ještě neuvěřitelný audio systém. Na korbě auta byly připravené obrovské repráky. Na oslu seděl jeden chlapec z místní mládeže, coby Pán Ježíš (a hrál Pána Ježíše celé Velikonoce), a pak kněz začal světit ratolesti. No, spíš ty hroudy hlíny. To mě mrzelo, protože se tím jednak nedalo mávat a jednak, když se pan farář zlobil, že málo Pánu Ježíši tleskáme, tak i na výzvu, ať tleskáme víc, se s tímto víc tleskat nedalo. Každopádně kropení vodou si tu pan farář užívá, kropí se buď malou palmičkou, nebo květem rostliny. Po příchodu domů jsem pak měřila teplotu venku a z 30 °C v domě to během pár minut vystoupalo na sluníčku na 50 °C, je možné, že to bylo i víc, ale nechtěla jsem riskovat zřejmě jediný teploměr v tomto městečku, který má stupnici JEN do padesátky. Ve stínu to sklesalo na 37 °C.

Takže kropení vodou jsme si užívali všichni a všichni byli víc mokry než suchý, ale to vydrželo pár minut. A pak už jsme vyšli průvodem. První jel audiovůz s místními kostelními hity, do kterých pan farář mluvil či zpíval, pak jel Pán Ježíš na oslu, poté děti a mládež v dobovém oblečení, pak ministranti s křížem a knězem a pak my s květináčema. Dopravu nikdo neřešil ani nezastavil, takže do toho všeho jezdily nejen všudypřítomné desítky mototaxi, ale i autobusy a kamióny, a oslíkovi se tak v půlce cesty přestalo chtít jít. Vůbec udržet tu v čemkoliv pořádek je těžký, takže se ve výsledku každý tlačil dopředu, což vyvrcholilo tím, když jsme se přiblížili kostelu, tak se každý rozeběhl (poprvé

jsem viděla, že by tady někdo krom naší sportovní běžecké skupiny běžel), a drali se do kostela, doslova hlava nehlava. Normálně jsou totiž dvě mše, ráno v 9 h a večer ve 20 h, a s průvodem byla jen ta ranní, tak se všichni báli, že si v takovém množství lidí nesednou.

Já ještě natočila trochu smutný obrázek toho, že příchod osla a Pána Ježíše ke kostelu už nikdo neřešil, a šly jsme v poklidu s Ňaňou do kostela. Vepředu pár volných míst bylo, usedla babička, ale mně v tu chvíli nějaká paní od babičky odervala a sedla si vedle ní. Tak jsem si šla stoupnout dozadu. S čímž jsem počítala, ale ty způsoby mě v kostele fakt překvapily. Ještě horší to bylo o přijímání, protože asi opět tím, že byl v kostele dvojnásobek lidí než normálně, tak se strachovali, že se na všechny nedostane. Já šla radši až ke konci, ale v tu chvíli se také někdo rozpomněl a vrhnul do fronty, a když jsem se potřetí dostala metr z fronty, počkala jsem bokem, až když už se nikdo k přijímání neřítíl, a šla jsem poslední. Ekvádorce totiž rozhodí a vystresuje pouze jediná věc, a to je, když se něco děje v naprostý přítomnosti. Což je třeba vstup do kostela nebo fronta k přijímání.

Celkem vše trvalo tři hodiny, plno zpěvů, tance, mávání a radosti, to oni umí dokonale :-). Kostel byl neobyčejně nazdobený, a to byl teprve začátek :-)

Šedivé úterý

Další dny jsme chodili s babičkou Ňaňou na mše večer. A např. v úterý měla po krátkém kázání připravený program místní mládež s Ňaňou, která je vede. Jak je tu kostel jediným velkým místem se střechou, vše se prostě odehrává zde.

Takže scénka plná křičení, jídla, pití (tanec nechybí nikdy a nikde). Celková pointa ale byla hezká. Ať se každý zamyslí nad tím, jak se doma v rodině jí. Jí každý sám a jindy? Nebo jí rodina společně, a ještě se před jídlem společně pomodlí?

Zelený čtvrtek

Jakákoliv narozeninová oslava, které jsem se zde účastnila, začíná tak, že rodina vystěhuje veškeré věci z obýváku, odnese je do jiných místností, stůl s jídlem dá trochu stranou a všechny židle po obvodu místnosti.

Takže když jsem přišla na Zelený čtvrtek do kostela, bylo to upraveno úplně stejně :-) Lavice všechny jen ve třech řadách, ale po levé a pravé straně kostela, uprostřed spousta místa a ohromný stůl s bílým ubrusem krásně prostřený pro 24 osob, víno, ovoce, chléb s hostiemi a plastové židle (jiné tu moc nejsou), ale zato povlečené bílou látkou s barevnými mašlemi. A oltář? Ten byl korunou všeho. Dokonce trojúrovňový, plný barevných látek a květin. Mezi oltářem a prostřeným stolem bylo připravených cca 20 židliček pro ministry. Mytí nohou neprobíhalo, místo toho bylo obnovení manželských slibů 12 párů sedících u prostřeného stolu. Později jsem se dozvěděla, že by měli i ve farnosti problém najít 12 mužů, kteří si to jakože zaslouží a žijí správně. A že by to byl špatný příklad pro ostatní. Navíc, tato země je neuvěřitelně machistická a kněz tomuto problému věnoval podstatnou část kázání ve Svatém týdnu i před. Mají taky strach, že kdyby kněz myl nohy mužům, opět by se tu zvýšil propastný rozdíl mezi

rovnoprávností mužů a žen, protože chlapi by to opět vzali tak, že jsou něco víc, a proto myje kněz nohy jim, a ne ženám. Proto se to vynechává a místo toho se zařadilo obnovení slibů. Ptala jsem se, jestli je obnovují po Vánocích, a že to prý záleží na faráři. Každopádně poslední večere byla velká sláva a mše trvala opět tři hodiny. Vzpomínala jsem na Velikonoce v Praze, kdy člověk skoro umrzne, a tady můžete v klidu rozjímat, bosí (to mě hrozně baví, zout si boty pro mne nejde mnohdy ani v létě v českých kostelích). A klekátka tu mají vyztužená asi 10cm molitanem :-)

Velký pátek

Jelikož tady jíme společně a vaří nám zase jiná babička, ptala jsem se dopředu, jak bude probíhat jídlo na Velký pátek, protože i když pan farář hlásil, že na Popeleční středu je přísný půst, tady, přestože je v zemi většina katolíků, se jedlo jako normálně, místní dokonce zmrzlinu. Ale na Velký pátek mě ujistili, že bude jen polévka k obědu. Nic víc. Vůbec nic navíc. To řekli několikrát. A to mi ještě někteří kamarádi z kostela tvrdili, že nejedí a nepijí vůbec nic, ani vodu, což mi při současných teplotách nepřijde vůbec dobrý. Dříve začínala křížová cesta ve 12 h v Sannilla [Savanýja], 3 km cesty, a končila v 15 h před kostelem Sv. Petra Apoštola v Pedro Carbo [Pedro Karbo]. Ale kvůli tropickým teplotám začíná v posledních letech křížová cesta už v 7 h ráno. S sebou je doporučeno si vzít kříž jakékoliv velikosti. Já si vzala ten, co jsem dostala ve Vršovické farnosti, když mi v lednu P. Stanislaw udělil „požehnaní pro laického misionáře“ před mojí

cestou do Ekvádoru. V 6.30 jsme chtěli tedy odcházet na bus do Sabanilla. V 6.15 mě volali na snídani. Smažený platan (jiný typ banánu) s vejcem a čaj (tady asi nejobyčejnější jídlo, ale přece jen „nic, vůbec nic“ si představuji jako fakt nic). V půl sedmé jsme odcházely (Ňaña, 8letá Emely ze sousedství a já) na bus a cestou se Ňaña úplně všech sousedů a kolemjdoucích ptala, jestli už jsou nachystaní, že křížová cesta začíná už za půl hodiny! Někteří překvapeně, někteří s menším nadšením, že se teda taky nachystají a přijdou. Čekali jsme na bus (tady nejsou moc jízdni řády, prostě čekáte na kraji silnice, až něco pojedje) a k nám přicházeli lidi z farnosti, v ruce placky, s sebou pytlíčky se svačinou, ananasový koláč... Dělili se s ostatními, ale to jsem k nepochopení ostatních odmítla (jídlo se tu totiž neodmítá). V Sabanilla jsme došli před kostel, tam bylo jen pár lidí, tak jsme se šli modlit růženec do kostela. Něco po sedmé hodině se začali shromažďovat lidi s kříži, svačinami, limonádami a pytlíky chipsů. Děti a mládež se opět připravovaly do kostýmů, chystaly se kříže a rekvizity pro křížovou cestu. Kromě audio auta z Květné neděle se chystal i ohromný návěs, na který se skládaly kříže, a na rozdíl od Květné neděle na vše dohlíželi policajti a hasiči. Než se všechno připravilo, bylo 8 h, tedy hodina zpoždění, která je tu velice častá při různých setkáních.

Opakoval se pořádek průvodu, kdo kde půjde, a ať nikdo nejde před ohromným křížem s ukřížovaným Pánem Ježíšem, v jehož nesení se střídali lidi z farnosti. My byli díky včasnému příchodu hned za ministranty, tedy v první

řadě, a měli jsme velice dobrý výhled na ministranty a děti a mládež, kteří měli hrát scénky. Pan farář znovu zapakoval pořadí, a že je to křížová cesta, a ne nějaký zábavný průvod, ať se podle toho lidi chovají. Zapnula se hudba, já natočila jediný kousek videa (pak už mi to nepřišlo vhodné), a vyšlo se. Ale jen po pár metrech se z první boční ulice vlevo i vpravo vyřítily stovky lidí, kteří se narvali mezi nás a ministranty, a my jsme se tak ocitly uprostřed, nebo spíš ke konci davu. Přišlo mi to poněkud podlé, ale což, místní kultura. Bohužel jsme se za chvíli dostaly i mimo dosah toho ohromného audio systému a nic jsme neslyšely. Pozitivní bylo, že se křížové cesty účastnilo snad několik tisíc lidí (Pedro Carbo má cca 40 tisíc obyvatel). U každého zastavení probíhalo i představení od dětí a mládeže, z oken byly vyvěšeny plakáty (popsaná prostěradla), o které zastavení se jedná. Pak jsme se dostali na hlavní silnici, kterou přepažili policajti s hasiči, ale odklon dopravy nikdo neřešil. Takže v pravém pruhu šlo tisíce lidí, vedle občas nějaký policajt, který neustále říkal, držte se za žlutou (dvojitou) čarou. A stejně jen několik málo centimetrů od průvodu jezdila běžná doprava včetně autobusů a kamionů. Policajti je pouštěli na střídačku po určitých intervalech. Kromě této rušné dopravy a nás vměstnaných do pravého pruhu bylo už v pravém pruhu připraveno několik stánkařů. Začínalo to stánky s vodou, což bych ještě tak nějak byla schopná pochopit a tolerovat, ale do toho chodili další prodejci s vodou a vyvolávali velice nahlas (jak oni dovedou): „Kupte si vodu, vodu, vodu za 25 centů!“ Čím víc

jsme se blížili městu Pedro Carbo, tím stánků přibývalo. Džusy, kokosy, šťávy z kokosů, ovoce, zmrzliny... A do toho zvonky zmrzlinářů a vyvolávání zboží a cen. Do toho ministranti vybírali peníze a Emely už nechtěla jít a přemlouvala babičku, ať jí stopne mototaxi, že pojedje vedle nás v taxíku. No, úplně se to vymklo, tak jsme se s babičkou beze slov dohodly, že se pokusíme dostat co nejbliž začátku průvodu. Jelikož tu nejsou nikde koše, začaly jsme se po chvíli brodit v odpadcích od nakoupených výrobků (během křížové cesty, já to nebyla schopná pochopit... :- (Dostaly jsme se dost blízko. Ale i zde, při 12. zastavení, se lidé okolo spíše zajímali, jakou příchuť kopečkové zmrzliny si právě tady dají. Ke konci už se dav úplně rozlezl, takže kněz skoro v každé větě žádal dav, ať nechodí před kříž, ale moc to nepomáhalo. Před kostelem kolem poledne bylo zakončení s pozváním na večer na velkopáteční obřady do kostela.

Celkově to bylo moc pěkně připravené, je hezké, že se křížové cesty zúčastní skoro celé město, že takto se přece připomíná Velký pátek, nikdo tady vůbec nepochybuje, že by Bůh neexistoval, je to naprosto samozřejmá věc, ale bohužel se nechávají unést tou přítomností, a když je vedle stánek se zmrzlinou, zapomenou na vše a chtějí teď hned zmrzlinu, i když mají posledních pár centů. Nevěděla jsem, jestli tohle kněz ví, přece jen to byly také jeho první Velikonoce tady, a říkala jsem si, že mu to chci říct, že by se s tím pro příští roky mohlo něco dělat. Pro místní to už v následujících dnech bude určitě minulost, která se opět neřeší. A netušila jsem, že se k tomu dostanu tak brzy.

Když jsem přišla domů, volal mi, že má něco s filtrem Enewa, a jestli bych mu ho přišla spravit. Tak jsem se hned vracela ke kostelu na faru. Tam mu paní zrovna přinášely oběd, a mezitím, co on obědval (polévku a oříšky), tak jsem začala řešit křížovou cestu. Paní se do toho hned vložily, že to je tady normální, pan farář byl v šoku a říkal, že to vůbec netušil, co se v průvodu za ním děje. A říkal, že právě chce probírat při kázání různá témata pro lidi tady a teď je u té rovnoprávnosti mužů a žen. Témat tady může být opravdu desítky a např. další chce věnovat tomu, jak si lidi radši koupí novou, větší a tenčí televizi, než aby řešili, že jim polorozpadlý domek z bambusu spadne na hlavu.

Večer od 18 h byly velkopáteční obřady, celkem na čtyři hodiny. Četlo se 7 čtení. Tady mi vadilo akorát vybírání peněz při každém úkonu. Kostel byl opět neuvěřitelně nazdobený a plný lidí. Po obřadech následovaly Pašije hrané dětmi a mládeží, dost silný zážitek byl, když pak mládež odnesla tělo Pána Ježíše z kostela pryč. Lidi pak teda hned za nimi běželi, až musel zasáhnout kněz, že ještě není konec. V boční části kostela se samostatným vchodem je totiž udělaný Boží hrob ve velkém stylu, což jsem předtím netušila. Krásně vyzdobené květinami, a neuvěřitelně dlouhá fronta. Předními dveřmi se vcházelo, zadními vycházelo. Taky se hned u schy Pána Ježíše v prosklené rakvi vybíraly peníze, ale když si člověk všechno tohle odmyslel, bylo to neskutečně reálné a v přítomném čase.

Bílá sobota

Ačkoliv jsme dle zakroužkovaného rozvrhu měli jít až večer na vigilií, Ňaňa s dvěma dětmi ze sousedství kolem druhé hodiny zavelela před mými dveřmi „vamos“ - jdeme, jde se - a že potřebuje chystat akci na Mariánské slavnosti, a jestli bych vzala holky na „dětskou vigilií“. Tak jsem samozřejmě šla. Byli jsme tam včas, v kostele několik skupinek chystalo výzdobu na noční vigilií a další chystali ještě dětskou vigilií. Začala se zpožděním 90 minut, takže mezitím děti byly unesené z velkého prostoru, protože lavice byly stále po stranách kostela, a litaly všude. Program dětské vigilie byl asi nejslabší z Velikonoc, ale snad to pro děti bylo i tak přínosné. Šlo hlavně o tancování, ale taky se asi na 10 minut ve skupinkách rozebíralo, co se děje. Na závěr při východu z kostela děti dostaly sladkou housku a džus v krabičce.

My jsme šly večer s Ňaňou na vigilií od 20 h.

Venku se oheň rozdělal na vlnitém plechu na ulici a bylo neuvěřitelné vedro. Každý si musel koupit svíčku za \$1, kdo ji neměl, tak pan farář řekl, ať si ji vezme na dluh a zaplatí zítra. V kostele jsem pak čekala hromadné rozsvícení, ale světlo se rozsvěcelo tak průběžně. Křest neprobíhal vůbec. Jinak asi byla tato slavnost nejvíc podobná naší. Jen ministranti tu mají dvě další funkce, a sice nosit knězi lahev s vodou a ručník na utírání potu. A to je tady nezbytné při každé mši :-)

Po skončení vigilie neprobíhala hostina, zato se hodně tančilo přímo v kostele a po chvíli jeden farník načal svůj kanystr při vigilií posvěcené vody a do

jednoho plastového kelímku ji postupně naléval všem farníkům. Překvapilo mě, že vigilie tu probíhala jen 2,5 h. Závěrečné tančení 1,5 h.

Boží hod velikonoční

Ta už se od jiných nedělí moc nelišila, ale výzdoba jak látkami, tak květinami byla mimořádná :-)

Pondělí se tu neslaví vůbec a oproti Zelenému čtvrtku a Velkému pátku se jde do práce.

Přeji krásné jaro, *Marie Tesařová*

Poznámka redakce: prosíme o modlitbu za všechny oběti zemětřesení v Ekvádoru, za jejich rodiny a přátele. Marunka a Ondra Tesařovi jsou podle posledních zpráv v pořádku. Bohu díky!

INZERÁT

CMŠ Studánka hledá **pomocnou pracovníci na úklid** a další drobné práce. Jedná se o každodenní úklid prostor mateřské školy v době jejího provozu, 2x ročně mytí oken, dále se jedná o drobnou výpomoc u dětí (např. pomoc se svlékáním po vycházce, rozdávání zubní pasty po obědě apod.). V případě potřeby (např. nemoci kuchařky) výpomoc v kuchyni. Úvazek cca **4-5 hodin denně**. Dobu vykonávání práce lze dohodnout v době **mezi 10.00-15.30 h.** Nástup: květen/červen 2016. Místo výkonu práce: CMŠ Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4 (blízko Nových dvorů). V případě zájmu zasílejte životopisy s průvodním dopisem na e-mail: cms.studanka@seznam.cz nebo nás kontaktujte na telefonu 734 797 564.

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

Výjimky a změny najdete v kalendáři na příslušný měsíc.

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
pondělí	18.00	kostel sv. Václava
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Eucharistická adorace

čtvrtek 20.00–21.00 kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

neděle	7.30–8.15	kostel sv. Václava
čtvrtek	17.00–18.30	kostel sv. Václava
pátek	17.00–17.45	kostel sv. Václava

- Prosíme ty, kdo chtějí přistoupit ke svátosti smíření některý pátek nebo neděli, aby respektovali, že kněz musí nejpozději 15 min před začátkem bohoslužby odejít ze zpovědnice, aby se na bohoslužbu řádně připravil.
- Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Příležitost k setkání s knězem

úterý 15.30–17.30 fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

- Jiný termín je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Farní kancelář pro veřejnost

úterý 15.30–18.30 fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl. dary) vyřizuje Simona Kocourková email: simona.kocourkova@farnostvrsovice.cz

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.00-14.30	Mariina legie /I. Ditrich/	FAR č. 1
	16.00-16.45	Příprava dětí na svátosti /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	16.00-16.45	Náboženství: mladší školáci /S. Kocourková/	SÁL
	17.30-18.15	Spolčátko (náboženství pro druhý stupeň) /M. Rechnerová/	SÁL
	17.00-18.30	Kroužek vyšívání /M. Řečinská/	FAR č. 1
	18.00-19.00	Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. pondělí v měsíci	FAR č. 3
	18.30-19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	19.00-21.00	Společenství díky, chval, přímluvných modliteb a duchovního vzdělávání /H. Hříbková/	VÁC boční vchod
	19.30-21.00	Farní charita /H. Rechnerová/ - 1. pondělí v měsíci	FAR kancelář
	Út	15.30-18.30	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost /S. Kocourková/
15.30-17.30		Příležitost k setkání s knězem /S. Góra/	FAR č. 1
15.30-17.30		Farní knihovna /M. Peroutka/	FAR 1. patro
19.00-23.00		Kurzy Alfa - od 29. září do 1. prosince (přípravy vždy cca od 17.00)	SÁL
19.00		Společenství „Lístek“ /S. Kocourková/	FAR č. 3
St		10.00-12.00	Maminky s dětmi /I. Krylová/
	16.30-17.30	Náboženství pro školáky /P. Doubravová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.30	Zkouška kapely Minimissa /J. Tomsa/	FAR
	18.30-20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
	17.00-17.45	Náboženství pro nejmladší děti /M. Fisherová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.45	Divadelní kroužek /D. Vacková/	FAR č. 1 a 2
	18.30-20.00	Katechumenát /Š. Biskup/	FAR 1. patro
	19.00-22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
So	9.00-14.00	Setkání neslyšících /S. Góra/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
Ne	8.00-8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00-10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	FAR č. 1 a 2
	19.00-21.30	Společenství mládeže /K. Jančevová/ - 2. neděle v měsíci	FAR č. 3

K A L E N D Á Ř *na květen 2016**Mimořádné akce, změny, výjimky*

5. 5.	Čt	17.00- 17.45	Příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
5. 5.	Čt	18.00	Slavnostní eucharistie Nanebevstoupení Páně (ranní bohoslužba u sv. Mikuláše rovněž platí)	VÁC
8. 5.	Ne	10.30	První svaté přijímání	VÁC
10. 5.	Út	19.00	Setkání pastorační rady	FAR
14. 5.	So	19.00	Vigilie Seslání Ducha svatého	SÁL
15. 5.	Ne	9.30	Jedna slavnostní eucharistie pro celou farnost	VÁC
15. 5.	Ne	18.00	Koncert pěveckého sboru Haeri	MIK
19. 5.	Čt	17.00	ODPADÁ příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
20. 5.	Pá	17.00	ODPADÁ příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
21. 5.	So	9.00	Setkání neslyšících	FAR
20.-22. 5.	Pá-Ne		Duchovní obnova Školy křesťanského života	VÁC
24. 5.	Út	15.30	ODPADÁ příležitost k setkání s knězem	VÁC
26. 5.	Čt	17.00	ODPADÁ příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
26. 5.	Čt	18.00	Eucharistie na slavnost Těla a krve Páně (ranní bohoslužba u sv. Mikuláše ODPADÁ)	VÁC
27. 5.	Pá	17.00	ODPADÁ příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
29. 5.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka	FAR

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,
na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty**farář** Stanisław Góra

tel.: 737 280 624

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní P. Pavel Žák

tel.: 607 816 366

email: p.pavel.zak@email.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 29. 5., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 18. 5. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka. Redakční rada: Stanisław Góra, Martin Peroutka, Simona Kocourková, Jan Rückl (JR), Pavel Švarc (PaS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Markéta Řečinská, Anna Tesařová. Přispěvatelé Jiřina Haaszová, Jana Jenišťová, Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Marie Tesařová. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákovi